

ЗАКОН за защитените територии

Обн., ДВ, бр. 133 от 11.11.1998 г., изм., бр. 98 от 12.11.1999 г., в сила от 12.11.1999 г., изм. и доп., бр. 28 от 4.04.2000 г., изм., бр. 48 от 13.06.2000 г., доп., бр. 78 от 26.09.2000 г., изм., бр. 23 от 1.03.2002 г., изм. и доп., бр. 77 от 9.08.2002 г., изм., бр. 91 от 25.09.2002 г., в сила от 1.01.2003 г., бр. 28 от 1.04.2005 г., в сила от 1.04.2005 г., бр. 94 от 25.11.2005 г., в сила от 25.11.2005 г., бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. и доп., бр. 65 от 11.08.2006 г., в сила от 11.08.2006 г., бр. 24 от 20.03.2007 г., доп., бр. 62 от 31.07.2007 г., изм., бр. 36 от 4.04.2008 г., изм. и доп., бр. 43 от 29.04.2008 г., изм., бр. 19 от 13.03.2009 г., в сила от 10.04.2009 г., бр. 80 от 9.10.2009 г., изм. и доп., бр. 103 от 29.12.2009 г., бр. 19 от 8.03.2011 г., в сила от 9.04.2011 г., изм., бр. 38 от 18.05.2012 г., в сила от 1.07.2012 г., бр. 27 от 15.03.2013 г., бр. 66 от 26.07.2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 28.11.2014 г., в сила от 28.11.2014 г., бр. 61 от 11.08.2015 г., бр. 58 от 18.07.2017 г., в сила от 18.07.2017 г., доп., бр. 96 от 1.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., бр. 77 от 18.09.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 1 от 3.01.2019 г., в сила от 3.01.2019 г.

Глава първа ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Раздел I Категории защитени територии

Чл. 1. С този закон се уреждат категориите защитени територии, тяхното предназначение и режим на опазване и ползване, обявяване и управление.

Чл. 2. (1) Законът цели опазването и съхраняването на защитените територии като национално и общочовешко богатство и достойние и като специална форма на опазване на родната природа, способстващи за развитието на културата и науката и за благополучието на обществото.

(2) Опазването на природата в защитените територии има предимство пред другите дейности в тях.

Чл. 3. Държавата изгражда и осигурява функционирането и съхраняването на система от защитени територии като част от регионалната и световната мрежа от такива територии в съответствие с международните договори по опазване на околната среда, по които Република България е страна.

Чл. 4. (1) (Предишен текст на чл. 4 - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) Защитените територии са предназначени за опазване на биологичното разнообразие в екосистемите и на естествените процеси, протичащи в тях, както и на характерни или забележителни обекти на неживата природа и пейзажи. Предназначението на защитените територии не може да се променя освен по реда на глава трета от закона.

(2) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) Опазването и ползването на лечебните растения в защитените територии се уреждат с отделен закон.

Чл. 5. Категориите защитени територии са:

1. резерват;
2. национален парк;
3. природна забележителност;
4. поддържан резерват;
5. природен парк;
6. защитена местност.

Чл. 6. (1) В защитените територии се включват гори, земи и водни площи.

(2) Населените места и селищните образувания в границите, определени със застроителните и регулационни планове или околвръстни полигони, попадащи в защитените територии, не са част от тях.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 19 от 2009 г., в сила от 10.04.2009 г.) Културните ценности, попадащи в границите на защитените територии, запазват режимите си на опазване и ползване, определени по реда на Закона за културното наследство.

(4) Защитени територии, които към момента на влизане в сила на закона попадат в границите на населени места, запазват статута си като се категоризират по този закон.

Чл. 7. (1) (Предишен текст на чл. 7 - ДВ, бр. 65 от 2006 г.) Разпоредбите на този закон се прилагат за всички защитени територии независимо от собствеността върху горите, земите и водните площи в тях.

(2) (Нова - ДВ, бр. 65 от 2006 г.) Определянето на забраните и ограниченията за извършване на дейности в границите на вътрешния пояс от санитарно-охранителните зони, попадащи в защитените територии, се извършва по реда на Закона за водите.

Раздел II Собственост

Чл. 8. (1) Парковете с национално значение, посочени в приложение № 1, и природните резервати, посочени в приложение № 2, които служат за задоволяване на обществени потребности с общонародна значимост, са изключителна държавна собственост.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) Парковете с национално значение са територии по чл. 5, т. 2, които включват естествени екосистеми с голямо разнообразие на растителни и животински видове и местообитания и имат площ над 1000 хектара. В границите им не влизат селища и селищни образувания.

(3) Природните резервати са територии по чл. 5, т. 1 и 4, включващи образци на естествени екосистеми, опазването на които изключва всякаква или допуска минимална човешка намеса.

Чл. 9. (1) При увеличаване на площта или при включване на нови защитени територии в приложенията по чл. 8, ал. 1 горите, земите и водните площи - собственост на физически и юридически лица и частна общинска собственост, се отчуждават по реда на Закона за държавната собственост.

(2) Извън случаите по ал. 1 обявяването на защитените територии не променя собствеността на горите, земите и водните площи в тях.

Чл. 10. (1) Собствеността на държавата, която не е изключителна държавна собственост, и на общините върху горите, земите и водните площи, включени в защитените територии по този закон, е публична.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2007 г.) Чужди държави не могат да придобиват право на собственост върху гори, земи и водни площи в защитени територии.

(3) (Нова - ДВ, бр. 24 от 2007 г., изм., бр. 61 от 2015 г.) Чужденци и чуждестранни юридически лица могат да придобиват право на собственост върху гори и земи в защитените територии, които не са изключителна държавна собственост, по силата на международен договор, ратифициран по реда на чл. 22, ал. 2 от Конституцията на Република България, обнародван и влязъл в сила за Република България, при спазване изискванията на този закон, на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и на Закона за горите, в съответствие със срока и условията на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз.

(4) (Нова - ДВ, бр. 24 от 2007 г.) Чужденци могат да придобиват право на собственост върху гори и земи в защитените територии, които не са изключителна държавна собственост, при наследяване по закон.

(5) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 24 от 2007 г.) Политически партии, организации, движения и коалиции с политически цели не могат да притежават право на собственост върху гори, земи и водни площи в защитените територии.

Чл. 11. Собствениците и ползвателите на гори, земи и водни площи в защитените територии са длъжни да спазват режимите, установени по реда на този закон, със заповедта за обявяване на защитената територия и плана за управлението ѝ.

Чл. 12. (1) Разпоредителни сделки с недвижими имоти в землища, в които има защитени територии, се извършват след представяне на писмена декларация от прехвърлителя дали имотът попада в защитената територия.

(2) Приобретателите на имоти по ал. 1 декларират при прехвърлянето, че са запознати с режима на дейностите в защитената територия.

(3) Образците на писмените декларации по ал. 1 и 2 се утвърждават от министъра на околната среда и водите, съгласувано с министъра на правосъдието.

(4) Лицата по ал. 2 уведомяват регионалните органи на Министерството на околната среда и водите за настъпилата промяна на собствеността в 14-дневен срок от придобиване на правото на собственост.

Чл. 13. (1) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Строителството, поддържането и ползването на обекти в защитените територии се извършват в съответствие с режима на дейностите, установен по реда на този закон, със заповедта за обявяване и с плана за управление на защитените територии, устройствените и технически планове и проекти.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 2009 г.) Строителството на нови обекти, разширението, преустройството и промяната на предназначението на съществуващи обекти, за които не се изисква оценка на въздействието на околната среда, се извършват след съгласуване с министъра на околната среда и водите или с оправомощени от него длъжностни лица, независимо от разрешенията, които се изискват по други закони.

Чл. 14. (1) (Доп. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 9.04.2011 г.) Собствениците и ползвателите на гори и земи в защитените територии не могат да ограничават движението по пътищата и по маркираните пътеки, минаващи през имотите им, доколкото в специален закон не е предвидено друго.

(2) Лицата по ал. 1 не могат да ограждат имотите си в защитените територии, с изключение на сградите и прилежащите към тях дворни места, както и на младите горски насаждения.

(3) Ограниченията по ал. 1 и 2 не се отнасят за обектите, предоставени за отбраната и въоръжените сили.

(4) (Нова - ДВ, бр. 78 от 2000 г., доп., бр. 103 от 2009 г.) Заграждане на площи в защитените територии, без тези в резерватите и националните паркове, се допуска за изграждане на бази за развъждане на дивеч след съгласуване с министъра на околната среда и водите или оправомощени от него длъжностни лица.

Чл. 15. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., изм., бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) По искане на органите на Министерството на околната среда и водите, Министерството на земеделието, храните и горите или Изпълнителната агенция по горите - съобразно тяхната компетентност, собствениците и ползвателите са длъжни да осигуряват свободен достъп в имотите си, с изключение на жилищните сгради, за извършване на необходимите проучвания, измервания и проверки, както и за извършване на поддържащи и възстановителни дейности, предвидени по реда на този закон, в заповедите за обявяване на защитените територии и планове за управлението им.

Глава втора ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ И РЕЖИМ НА ОПАЗВАНЕ И ПОЛЗВАНЕ НА ЗАЩИТЕНИТЕ ТЕРИТОРИИ

Раздел I Резервати

Чл. 16. (1) За резервати се обявяват образци от естествени екосистеми, включващи характерни и/или забележителни диви растителни и животински видове и местообитанията им.

(2) Резерватите се управляват с цел:

1. запазване на естествения им характер;
2. научна и образователна дейност и/или екологичен мониторинг;
3. опазване на генетичните ресурси;
4. запазване на естествени местообитания и на популации на защитени редки, ендемитни и реликтни видове;
5. развитието на мрежа от представителни за България и Европа екосистеми и застрашени местообитания.

Чл. 17. (1) В резерватите се забраняват всякакви дейности, с изключение на:

1. тяхната охрана;
2. посещения с научна цел;
3. преминаването на хора по маркирани пътеки, включително с образователна цел;
4. събиране на семенен материал, диви растения и животни с научна цел или за възстановяването им на други места в количества, начини и време, изключващи нарушения в екосистемите;
5. (нова - ДВ, бр. 28 от 2000 г., изм., бр. 77 от 2002 г.) потушаване на пожари и санитарни мероприятия в горите, увредени вследствие на природни бедствия и каламитети.

(2) Пътеките по ал. 1, т. 3 се определят със заповед на министъра на околната среда и водите.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 2009 г.) Посещенията по ал. 1, т. 2 и 4 се осъществяват след съгласуване с министъра на околната среда и водите или с оправомощени от него длъжностни лица.

(4) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2000 г., доп., бр. 77 от 2002 г., изм., бр. 103 от 2009 г.) Санитарните мероприятия по ал. 1, т. 5 се извършват след съгласуване с министъра на околната среда и водите или с оправомощени от него длъжностни лица, издадено след положително научно становище от Българската академия на науките и положително решение на Националния съвет по биологичното разнообразие.

Раздел II Национални паркове

Чл. 18. (1) За национални паркове се обявяват територии, в чиито граници не попадат населени места и селищни образувания и които включват естествени екосистеми с голямо разнообразие на растителни и животински видове и местообитания, с характерни и забележителни ландшафти и обекти на неживата природа.

(2) Националните паркове се управляват с цел:

1. поддържане на разнообразието на екосистемите и защита на дивата природа;
2. опазване и поддържане на биологичното разнообразие в екосистемите;
3. предоставяне на възможности за развитие на научни, образователни и рекреационни дейности;
4. създаване на предпоставки за развитието на туризъм, екологосъобразен поминък на населението и други дейности, съобразени с целите по т. 1 - 3.

Чл. 19. В националните паркове се обособяват следните зони:

1. резервати и поддържани резервати;
2. туристическа зона;
3. зони на хижите, административните центрове за управление и поддръжка на парковете и спортните съоръжения;
4. други зони съобразно конкретните условия в парковете.

Чл. 20. Резерватите и поддържаните резервати, попадащи в границите на националните паркове, запазват режимите си, определени със заповедта за обявяването им.

Чл. 21. В националните паркове се забраняват:

1. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2000 г.) строителство, освен на туристически заслони и хижи, водохвращения за питейни нужди, пречиствателни съоръжения, сгради и съоръжения за нуждите на управлението на парка и обслужването на посетителите, подземни комуникации, ремонт на съществуващите сгради, пътища, спортни и други съоръжения;

2. производствени дейности, с изключение на поддържащи и възстановителни дейности в горите, земите и водните площи;

3. извеждане на голи сечи;

4. използване на изкуствени торове и други химически средства;

5. внасяне на неприсъщи за района растителни и животински видове;

6. паша на кози, както и пашата в горите извън ливадите и пасищата;

7. събиране на билки, диворастящи плодове и други растения и животни на определени места;

8. събиране на вкаменелости и минерали, увреждане на скални образувания;

9. (доп. - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 3.01.2019 г.) нарушаване на естественото състояние на водни площи, водни течения, техните брегове и прилежащи територии, освен в случаи на опасност от наводнения, които могат да доведат до риск за живота и здравето на хората или настъпване на материални щети;

10. дивечоразвъдна дейност и ловуването, освен при регулиране на числеността на животинските видове;

11. спортен риболов и риборазвъждане на определени места;

12. замърсяване на водите и терените с битови, промишлени и други отпадъци;

13. бивакуване и палене на огън извън определените места;

14. намеса в биологичното разнообразие;

15. (доп. - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) събиране на редки, ендемитни, реликтни и защитени видове, освен за научни цели;

16. други дейности, определени със заповедта за обявяване на защитената територия и плана за управление.

Чл. 22. Зоните по чл. 19, районите, местата, начините и други условия за извършване на дейностите в националните паркове се определят с плановете за управлението им.

Раздел III Природни забележителности

Чл. 23. (1) За природни забележителности се обявяват характерни или забележителни обекти на неживата природа, като скални форми, скални разкрития с научна стойност, земни пирамиди, пещери, понори, водопади, находища на вкаменелости и минерали, пясъчни дюни и други, които са с изключителна стойност поради присъщата им рядкост, представителност, естетичност или които имат значение за науката и културата.

(2) Природните забележителности се управляват с цел запазване на техните естествени особености.

(3) Природните забележителности се обявяват с прилежаща територия, необходима за опазването им.

Чл. 24. В природните забележителности се забраняват дейности, които могат да нарушат тяхното естествено състояние или да намалят естетическата им стойност.

Чл. 25. Мерки за опазване, укрепване и възстановяване на природните забележителности се допускат с разрешение на Министерството на околната среда и водите съгласувано със собствениците на природните забележителности и други заинтересовани институции.

Раздел IV Поддържани резервати

Чл. 26. (1) За поддържани резервати се обявяват екосистеми, включващи редки и/или застрашени диви растителни и животински видове и местообитанията им.

(2) Поддържаните резервати се управляват с цел:

1. поддържане на природния им характер;
2. научни и образователни цели и/или екологичен мониторинг;
3. възстановяване на популации на растителни и животински видове и/или условия на местообитанията им;
4. опазване на генетичните ресурси.

Чл. 27. (1) В поддържаните резервати се забраняват всякакви дейности, с изключение на:

1. тяхната охрана;
 2. посещения с научна цел;
 3. преминаването на хора по маркирани пътеки, включително с образователна цел;
 4. събирането на семенен материал, диви растения и животни с научна цел или за възстановяването им на други места;
 5. провеждане на поддържащи, направляващи, регулиращи или възстановителни мерки.
- (2) Дейностите по ал. 1, т. 5 се определят в плана за управление на поддържаните резервати.

Чл. 28. За поддържаните резервати се прилагат разпоредбите на чл. 17, ал. 2 и 3.

Раздел V Природни паркове

Чл. 29. (1) За природни паркове се обявяват територии, включващи разнообразни екосистеми с многообразие на растителни и животински видове и на техните местообитания, с характерни и забележителни ландшафти и обекти на неживата природа.

(2) Природните паркове се управляват с цел:

1. поддържане на разнообразието на екосистемите и опазване на биологичното разнообразие в тях;

2. предоставяне на възможности за развитие на научни, образователни и рекреационни дейности;

3. устойчиво ползване на възобновимите природни ресурси при запазване на традиционни форми на поминък, както и осигуряване на условия за развитие на туризъм.

Чл. 30. (1) В границите на природните паркове може да има населени места, селищни образувания и курорти, както и да се осъществяват производства и дейности,

които не замърсяват околната среда.

(2) Защитените територии от други категории, попадащи в границите на природните паркове, запазват режимите си, определени със заповедта за обявяването им.

Чл. 31. В природните паркове се забраняват:

1. (изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 9.04.2011 г.) провеждане на гола сеч във всички гори, с изключение на тополовите и нискостеблените гори; сливане на голи, невъзобновени сечища на площ, по-голяма от 2 хектара, в нискостеблените гори, с изключение на акациевите;
2. внасяне на неприсъщи за района растителни и животински видове;
3. паша на кози освен на определени за това места;
4. събиране на вкаменелости и минерали, увреждане на скални образувания;
5. замърсяване на водите и терените с битови, промишлени и други отпадъци;
6. бивакуване и палене на огън извън определените места;
7. добив на полезни изкопаеми по открит способ;
8. (нова - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) добив и първична преработка (обогатяване) на метални полезни изкопаеми чрез прилагане на химически и химико-бактериологични методи и цианиди;
9. (предишна т. 8 - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) дейности и строителство, които не са разрешени със заповедта за обявяване на парка, плана за управление на парка и устройствените и технически планове и проекти;
10. (предишна т. 9, доп. - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) събиране на редки, ендемитни, реликтни и защитени видове, освен за научни цели;
11. (предишна т. 10 - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) добив на ресурси от морето чрез драгиране и тралиране;
12. (предишна т. 11 - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) други дейности, определени със заповедта за обявяване на защитената територия и с плана за управление.

Чл. 32. (1) За природните паркове се прилагат разпоредбите на чл. 19 и 22.

(2) За природните паркове или части от тях могат да се прилагат разпоредбите на чл. 21, ал. 1, ако са приети с плановете за управление, утвърдени от Министерския съвет.

Раздел VI Защитени местности

Чл. 33. (1) За защитени местности се обявяват:

1. територии с характерни или забележителни ландшафти, включително такива, които са резултат на хармонично съжителство на човека и природата;
 2. местообитания на застрашени, редки или уязвими растителни и животински видове и съобщества.
- (2) Защитените местности се управляват с цел:
1. запазване на компонентите на ландшафта;
 2. опазване, поддържане или възстановяване на условия в местообитанията, отговарящи на екологичните изисквания на видовете и съобществата - обект на защита;
 3. предоставяне на възможности за научни изследвания, образователна дейност и екологичен мониторинг;
 4. предоставяне на възможности за туризъм и за духовно обогатяване.

Чл. 34. В защитените местности се забраняват дейности, противоречащи на изискванията за опазване на конкретните обекти, предмет на защита.

Глава трета ОБЯВЯВАНЕ И ПРОМЕНИ В ЗАЩИТЕНИТЕ ТЕРИТОРИИ

Чл. 35. Обявяването и промените в защитените територии се извършват от министъра на околната среда и водите.

Чл. 36. (1) Предложения за обявяване на национални и природни паркове се правят от министерства и ведомства, от общини и областни управители, научни и академични институти и обществени организации, а за останалите категории защитени територии - и от всички заинтересовани физически и юридически лица.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 9.04.2011 г., изм., бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) Предложенията по ал. 1 се внасят в Министерството на околната среда и водите, което се произнася за тяхната целесъобразност, в съответствие с критериите, посочени в този закон, в срок един месец. Когато предложението засяга горски територии, произнасянето по целесъобразност се извършва след съгласуване с Министерството на земеделието, храните и горите и с Изпълнителната агенция по горите.

(3) Министерството на околната среда и водите съставя или възлага съставянето на документация за обявяване на защитената територия.

(4) Документацията по ал. 3 съдържа:

1. обосновка;
 2. картен материал;
 3. площно разпределение на горите, земите и водните площи;
 4. проект на заповед за обявяване.
- (5) (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., изм., бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) Министерството на земеделието, храните и горите, Изпълнителната агенция по горите и общините предоставят на Министерството на околната среда и водите данни по ал. 4, т. 2 и 3.

Чл. 37. Министерството на околната среда и водите организира обществено обсъждане на предложенията за обявяване на национални и природни паркове, на резервати и поддържани резервати. В общественото обсъждане се канят представители на общините, областните управители, местните заинтересовани екологични и обществени организации и други заинтересовани представители на министерства, ведомства, научни и академични институти. За становищата и предложенията от общественото обсъждане се води протокол.

Чл. 38. (1) В срок до една година от постъпване на предложението за обявяване на национален и природен парк и в срок до шест месеца за другите категории защитени територии министърът на околната среда и водите или упълномощено от него лице назначава комисия.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., изм., бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) В комисията по ал. 1 се включват представители на Министерството на околната среда и водите, Министерството на земеделието, храните и горите, Министерството на регионалното развитие и благоустройството, Изпълнителната агенция по горите, на общините, на собственици на гори, земи и водни площи и съответните областни управители.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 77 от 2002 г.) Комисията по ал. 1 взема с обикновено мнозинство решение за приемане на предложението и подготвя проект на заповед за обявяване или не приема предложението.

(4) (Нова - ДВ, бр. 77 от 2002 г.) Членове на комисията, които не са съгласни с взето решение за приемане на предложението и са подписали протокола с особено мнение, го мотивират писмено в 3-дневен срок. Особените мнения се прилагат към протокола.

(5) (Нова - ДВ, бр. 77 от 2002 г.) В случаите по ал. 4 министърът на околната среда и водите взема окончателното решение за обявяване на защитената територия или за отхвърляне на предложението.

Чл. 39. (1) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2002 г.) Министърът на околната среда и водите издава заповед за обявяване на защитената територия при положителни решения по чл. 38, ал. 3 и 5.

(2) В заповедта по ал. 1 се посочват:

1. основанието;
2. основните цели;
3. категорията;
4. наименованието;
5. площното разпределение на горите, земите и водните площи;
6. режимът на основните дейности в защитената територия.

Чл. 40. (1) При обявяване на национален парк или резерват по предложение на министъра на околната среда и водите Министерският съвет внася в Народното събрание проект за закон за изменение и допълнение на този закон.

(2) Заповедта за обявяване на национален парк или резерват влиза в сила след приемането на закона по ал. 1.

Чл. 41. Промените в защитените територии са:

1. заличаване;
2. увеличаване на площта;
3. намаляване на площта;
4. прекатегоризиране;
5. промени в режима на дейностите.

Чл. 42. (1) Промените по чл. 41, т. 1, 2 и 3 се извършват при спазване на същите процедури, както при обявяването на защитени територии.

(2) Промените по чл. 41, т. 4 се извършват след съгласуване със заинтересованите държавни органи.

(3) Промените по чл. 41, т. 5 се извършват след съгласуване със собствениците на гори, земи и водни площи и със заинтересованите държавни органи.

(4) Промените по чл. 41, т. 1 се извършват само когато защитените територии са напълно и необратимо унищожени или увредени, не изпълняват предназначението си и не могат да бъдат прекатегоризирани.

(5) За промените по чл. 41 министърът на околната среда и водите издава заповед.

(6) (Нова - ДВ, бр. 77 от 2002 г.) Със заповед по ал. 5 и без спазване на процедурите по ал. 1 може да се актуализира площта на защитената територия, когато корекцията произтича от по-точни замервания и не е свързана с промяна на определените граници на защитената територия.

Чл. 43. Заповедите по чл. 39, ал. 1 и по чл. 42, ал. 5 се обнародват в "Държавен вестник".

Чл. 44. Обявените защитени територии и промените в тях се записват в Държавния регистър при Министерството на околната среда и водите.

Чл. 45. (1) Когато съществува опасност от унищожаване или увреждане на територия, предложени за обявяване за защитени, министърът на околната среда и водите може със заповед да забрани или ограничи ползването и строителството в тях за срок до две години, с изключение на обектите, предоставени за отбраната и въоръжените сили.

(2) Всяко нарушение на заповедта на министъра на околната среда и водите по ал. 1 се санкционира като нарушение в защитена територия съгласно

наказателните и административнонаказателните разпоредби на този или на други закони.

Глава четвърта УПРАВЛЕНИЕ И ОХРАНА НА ЗАЩИТЕНИТЕ ТЕРИТОРИИ

Раздел I Органи на управление

Чл. 46. (1) Министерството на околната среда и водите и неговите регионални органи провеждат и осъществяват:

1. управлението и контрола в защитените територии;
2. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) управлението, възлагането на дейностите по поддържането и възстановяването, възлагането на туристически дейности, охраната и контрола в горите, земите и водните площи в защитените територии - изключителна държавна собственост.

(2) Дейностите по ал. 1, т. 2 се извършват при условия и по ред, определени с правилник, утвърден от министъра на околната среда и водите.

Чл. 47. В изпълнение на своите правомощия министърът на околната среда и водите:

1. разработва стратегии, планове, програми, законопроекти и подзаконов нормативни актове за развитието на системата от защитени територии;
2. изгражда системата от защитени територии;
3. (изм. - ДВ, бр. 23 от 2002 г.) организира набирането, поддържането в актуално състояние и съхраняването на данните за защитените територии по чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за кадастъра и имотния регистър за създаването на специализирани карта, регистър и информационна система за тях;
4. възлага изработването и внася за утвърждаване в Министерския съвет плановете за управление на националните и природните паркове;
5. възлага изработването и утвърждава плановете за управление на останалите защитени територии, извън посочените в т. 4, и съгласува устройствените и технически планове и проекти за защитени територии, които не са изключителна държавна собственост;
6. подпомага дейности на собственици или ползватели, сдружения, неправителствени организации и други, насочени към опазването, поддържането или възстановяването на защитени територии;
7. организира контрол върху дейността на всички собственици и ползватели в защитените територии;
8. координира дейностите на други министерства, ведомства, общини, обществени организации, научни и академични институти и други, свързани със защитените територии;
9. представлява държавата пред международни институции и организации в областта на защитените територии;
10. прави предложения пред международни институции за включване на защитени територии в "Листата на биосферните резервати", в "Списъка на световното наследство", в "Списъка на влажните зони с международно значение" и други;
11. организира охраната на защитените територии - изключителна държавна собственост;
12. разпорежда изграждането и поддържането на посетителски центрове в защитените територии с информационни и образователни цели;
13. създава специализирани структури за управление на защитените територии.

Чл. 48. Регионални органи на Министерството на околната среда и водите за защитените територии са дирекциите на националните паркове и регионалните инспекции по околната среда и водите.

Чл. 49. Дирекциите на националните паркове са самостоятелни юридически лица на бюджетна издръжка и на пряко подчинение на Министерството на околната среда и водите.

Чл. 50. В изпълнение на своите правомощия директорите на регионалните органи на Министерството на околната среда и водите в защитените територии в своите райони:

1. осъществяват или организират управлението на защитените територии;
2. организират разработването на планове за управление;
3. прилагат плановете за управление в защитените територии - изключителна държавна собственост, и осъществяват охраната в тях;
4. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) възлагат изпълнението на поддържащи, направляващи, регулиращи или възстановителни дейности, туристически дейности в защитените територии - изключителна държавна собственост;
5. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) издават годишни разрешителни за паша и разрешителни за ползване на дървесина от местното население в рамките на поддържащите и възстановителните дейности в горите, в националните паркове и поддържащите резервати, в съответствие с плановете и проектите по глава четвърта;
6. (изм. и доп. - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) издават разрешителни за събиране с търговски цели на гъби и диворастващи плодове, с изключение на такива от лечебните растения, в националните паркове в съответствие с плановете и проектите по глава четвърта;
7. контролират дейностите на собствениците или ползвателите на гори, земи и водни площи;
8. координират и контролират прилагането на плановете за управление в областта на научноизследователската работа, поддържащите и възстановителните мерки за застрашени видове и местообитания, просветните и образователните екологични програми и други природозащитни дейности, осъществявани от други държавни органи, общини, неправителствени организации и лица;
9. организират мониторинг върху качествата на компонентите на околната среда;
10. (отм. - ДВ, бр. 23 от 2002 г.);
11. организират функционирането на посетителски центрове;
12. санкционират нарушители в предвидените случаи.

Чл. 51. Функциите, задачите и структурата на дирекциите на националните паркове се уреждат в правилник за устройството и дейността им, утвърден от министъра на околната среда и водите.

Чл. 52. (1) (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., изм., бр. 80 от 2009 г., доп., бр. 19 от 2011 г., в сила от 9.04.2011 г., изм., бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) Министерството на земеделието, храните и горите, Изпълнителната агенция по горите, както и физическите и юридическите лица и общините - собственици на гори, земи и водни площи в защитените територии извън тези, които са обект на изключителна държавна собственост, осъществяват тяхното стопанисване, опазване и охрана, съгласно разпоредбите на този и други специални закони.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2000 г., бр. 43 от 2008 г., бр. 80 от 2009 г.) Изпълнителната агенция по горите създава специализирани дирекции на природни паркове за изпълнение на плановете за управление на природните паркове.

(3) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2000 г., изм., бр. 43 от 2008 г., бр. 80 от 2009 г., бр. 19 от 2011 г., в сила от 9.04.2011 г.) Функциите, задачите и дейностите на дирекциите по ал. 2 се определят с устройствени правилници, утвърдени от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите.

(4) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) Собствениците на гори, земи и водни площи в защитените територии извън тези, които са изключителна държавна собственост или са природни паркове, могат да създават специализирани звена за провеждане на поддържащи, направляващи и регулиращи дейности съгласно заповедите за обявяване и плановете за управление.

Чл. 53. Министерството на околната среда и водите и органите и лицата по чл. 52, ал. 1 могат да предоставят на неправителствени и други организации и сдружения правото да организират поддържащи, направляващи, регулиращи, възстановителни и други природозащитни дейности в защитените територии.

Чл. 54. (Изм. - ДВ, бр. 23 от 2002 г.) (1) Министерството на околната среда и водите създава специализирани карта, регистър и информационна система на защитените територии.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Съдържанието на специализираните карта, регистър и информационната система на защитените територии, както и редът за създаването и поддържането им, се определя с наредба на министъра на околната среда и водите и министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(3) Данните от специализираните карта и регистър на защитените територии са публични и се предоставят за ползване от Министерството на околната среда и водите и неговите регионални органи срещу заплащане на такса по тарифа, одобрена от Министерския съвет.

(4) Условието и редът за предоставяне на данни по ал. 3 се определят с наредба на министъра на околната среда и водите.

Раздел II Планове за управление

Чл. 55. (1) За защитените територии се разработват планове за управление при условия и по ред, определени с наредба, утвърдена от Министерския съвет.

(2) Плановете за управление на национални и природни паркове се разработват в срок до три години, а на резервати и поддържащи резервати - в срок до две години от обявяването им. Плановете се актуализират на всеки десет години.

Чл. 56. Плановете за управление се съобразяват със:

1. изискванията към категорията защитена територия;
2. режима на защитената територия, определен в заповедта за нейното обявяване;
3. изискванията на международни договори.

Чл. 57. Плановете за управление съдържат:

1. обща характеристика на защитената територия и на компонентите ѝ;
2. целите на управлението в защитената територия;
3. норми, режими, условия или препоръки за осъществяване на: дейностите в горите, земите и водните площи; развитието на инфраструктурата и строителството; организацията на управлението и други, осигуряващи достигането на поставените цели;
4. краткосрочни и дългосрочни програми за действия, свързани с научноизследователската работа и мониторинг на компонентите на околната среда, поддържането на застрашени видове, съобщества и местообитания, екологичното възпитание и образование и други.

Чл. 58. (1) Плановете за управление на защитените територии се възлагат от Министерството на околната среда и водите.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 2009 г.) Планове за управление на защитените територии могат да се възлагат и от собствениците, общини, неправителствени организации или сдружения и други след съгласуване с министъра на околната среда и водите или с оправомощено от него длъжностно лице.

(3) Заданията за плановете за управление се утвърждават от министъра на околната среда и водите.

Чл. 59. (1) В процеса на разработване на планове за управление на национални и природни паркове и поддържащи резервати изпълнителите организират обществени обсъждания с участието на представители на заинтересованите централни и местни органи на властта, на собствениците или на техни сдружения, на научни, академични и неправителствени организации и други.

(2) Общите становища, препоръки и бележки от обществените обсъждания се оформят в протокол, който се прилага към проекта на плана за управление. Планът за управление отчита изразените становища, препоръки и бележки.

Чл. 60. (1) Плановите за управление на националните и природните паркове се внасят за приемане в Министерския съвет от министъра на околната среда и водите след заключение на Висшия експертен екологичен съвет при Министерството на околната среда и водите. При положително решение на Министерския съвет министърът на околната среда и водите подписва плановете за управление.

(2) За участие в заседанията на съвета по ал. 1 се уведомяват представители на заинтересованите държавни органи, областни управители, общини, научни и неправителствени организации. Уведомленията се изпращат предварително, не по-малко от 20 дни преди датата на заседанието, а също така съобщения за него се поставят на видно място в съответните общини, регионални инспекции по опазване на околната среда и водите и Министерството на околната среда и водите в същия срок.

(3) На всеки четири години се организира публично обсъждане на изпълнението на плана за управление на националните и природни паркове, организирано от Министерството на околната среда и водите, на което се канят за участие лицата по ал. 2.

Чл. 61. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2000 г., изм., бр. 28 от 2005 г., бр. 94 от 2005 г., доп., бр. 43 от 2008 г., изм., бр. 19 от 2009 г., в сила от 10.04.2009 г., бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) Плановете за управление на резервати и поддържани резервати, природни забележителности и защитени местности се утвърждават от министъра на околната среда и водите след съгласуване с Министерството на земеделието, храните и горите, с Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с Изпълнителната агенция по горите и със съответните общини, както и с Министерството на културата, когато в защитената територия попадат културни ценности.

Чл. 62. Утвърждаването на плановете по чл. 61 се извършва със заповед на министъра на околната среда и водите.

Чл. 63. Промени в утвърдените планове за управление, свързани с нормите и режимите по чл. 57, т. 3, се извършват по реда на чл. 60 и 61.

Чл. 64. За определяне на вида и обема на дейностите по ползване на природни ресурси, устройството, строителството и други в защитените територии се разработват устройствени и технически планове и проекти.

Чл. 65. Планове и проекти по чл. 64, с изключение на териториално-устройствените, в защитени територии - изключителна държавна собственост, се възлагат, утвърждават и променят по реда на чл. 61 и 62.

Чл. 66. (1) Плановете и проектите по чл. 64 за защитени територии, които не са изключителна държавна собственост, се възлагат и утвърждават по реда на съответните закони.

(2) Утвърждаването на плановете и проектите по ал. 1 се извършва след:

1. положително решение по оценка на въздействие върху околната среда в случаите, предвидени в Закона за опазване на околната среда;

2. (изм. - ДВ, бр. 103 от 2009 г.) съгласуване с министъра на околната среда и водите или с оправомощени от него длъжностни лица в случаите извън тези по т. 1.

(3) Промени в утвърдените устройствени и технически планове и проекти се допускат в случаите на природни бедствия, като пожари, наводнения и други, или при изменения на обективните обстоятелства, съществували при утвърждаването им, и се извършват по реда на ал. 2.

Чл. 66а. (Нов - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Издадените по реда на този раздел общи или индивидуални административни актове подлежат на обжалване пред съответния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Раздел III Охрана

Чл. 67. (1) (Изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 9.04.2011 г.) Охраната на защитените територии - изключителна държавна собственост, и обектите по Рамсарската конвенция и другите международни договори и конвенции се организира от Министерството на околната среда и водите. Горите в останалите защитени територии се опазват съгласно Закона за горите.

(2) Регионалните органи на Министерството на околната среда и водите организират и осъществяват охраната на защитените територии - изключителна държавна собственост, в своите райони. Те организират подвижна паркова охрана и контролни пунктове.

(3) (Нова - ДВ, бр. 77 от 2002 г.) Охраната на отделни резервати и поддържани резервати, извън границите на националните паркове, може да се предоставя от министъра на околната среда и водите на други органи на изпълнителната власт или на общини.

Чл. 68. Защитените територии - изключителна държавна собственост, се разделят на охранителни участъци с площ до 1500 хектара.

Чл. 69. (1) Охраната в защитените територии - изключителна държавна собственост, се осъществява от паркова охрана.

(2) Служителите от парковата охрана са на пряко подчинение на директорите на регионалните органи на Министерството на околната среда и водите.

(3) Всеки служител от парковата охрана отговаря за определения му охранителен участък, носи униформено облекло с отличителни знаци и огнестрелно оръжие.

(4) Служителите по ал. 1 трябва да имат най-малко средно образование.

(5) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) Права по ал. 3 имат и други служители на регионалните органи на Министерството на околната среда и водите, прилагачи Закона за защитените територии, определени със заповед на министъра на околната среда и водите.

Чл. 70. (1) (Предишен текст на чл. 70 - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) Служителите от парковата охрана в поверените им райони:

1. охраняват горите, земите и водните площи от незаконни ползвания и дейности;

2. следят за спазването на режима в защитените територии, определен със заповедта за обявяване и с плана за управление;

3. проверяват всички документи, разрешаващи ползвания, дейности и движение в защитената територия;

4. следят за спазване на противопожарните изисквания, като при пожар участват в потушаването му;

5. следят за опазването на водите и терените от замърсяване с битови, промишлени и други отпадъци;

6. следят за състоянието на горите и при нужда уведомяват директора на регионалния орган на Министерството на околната среда и водите;

7. (отм. - ДВ, бр. 28 от 2000 г.);

8. опазват флората и фауната;

9. съпровождат посетителски групи, предоставят информация и оказват съдействие на посетителите;

10. поддържат връзка и взаимодействие с органите на Планинската контролно-спасителна служба, противопожарната охрана и Министерството на вътрешните работи;

11. участват при изпълнението на дейности, свързани с възстановяването на животински и растителни видове, на техните местообитания, както и на забележителни обекти на неживата природа;

12. извършват дейности, свързани с мониторинга върху качествата на компонентите на околната среда;

13. съставят актове за констатирани нарушения;

14. задържат вещите, предмет на нарушение, както и вещите, които са послужили за неговото извършване.

(2) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) Служителите по ал. 1 могат да спират и проверяват превозните средства, транспортиращи дървени материали, горски и земеделски продукти и други в защитената територия, в прилежащите населени места и техните землища.

(3) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) Органите на Министерството на вътрешните работи са задължени да оказват съдействие при проверките по ал. 2.

Чл. 71. (1) Министерството на околната среда и водите застрахова служителите от парковата охрана със застраховки "Живот" и "Злополука".

(2) На служителите от парковата охрана, които са претърпели неминуемни вреди при или по повод изпълнение на служебни задължения, се изплаща еднократно парично обезщетение в размер 10 брутни месечни възнаграждения при тежка телесна повреда и 6 брутни месечни възнаграждения при средна телесна повреда.

(3) На съпруг, деца или родители на загинал служител при или по повод изпълнение на служебни задължения се изплаща еднократно парично обезщетение в размер 12 брутни месечни възнаграждения на всеки правоимащ.

(4) Правоимащите могат да търсят иски за необезщетени вреди по ал. 2 и 3.

Чл. 72. (1) Служителите от парковата охрана могат да ползват жилищни помещения в защитените територии, предоставени им от Министерството на околната среда и водите.

(2) Служителите по ал. 1 имат право безвъзмездно да ползват ежегодно до 10 куб. м дърва за огрев с разрешение на директора на регионалния орган на Министерството на околната среда и водите.

Чл. 73. Органите на държавната и местната власт, организацията и лицата, се задължават да оказват съдействие на служителите от парковата охрана при изпълнение на служебните им задължения.

Глава пета ФИНАНСИРАНЕ НА ЗАЩИТЕНИТЕ ТЕРИТОРИИ

Чл. 74. (1) (Изм. - ДВ, бр. 91 от 2002 г.) Финансирането на дейностите в защитените територии се подпомага от Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда, в което постъпват:

1. (отм. - ДВ, бр. 77 от 2002 г.);

2. таксите по чл. 76;

3. таксите по чл. 77;

4. (отм. - ДВ, бр. 77 от 2002 г.);

5. средства в размер 5 на сто върху сумата по концесионния договор за защитена територия - изключителна държавна собственост;

6. постъпления от изпълнението на дейностите по чл. 50, т. 4;

7. сумите от глоби и санкции, събирани по този закон и по Закона за защита на природата, когато наказателното постановление е издадено от министъра на околната среда и водите или от упълномощено от него лице;

8. суми от продажба на вещи, отнети в полза на държавата по глава шеста;

9. дарения от местни и чуждестранни физически и юридически лица;

10. други приходи по силата на закон.

(2) Средствата по ал. 1 се разходват за:

1. изготвяне на планове за управление;

2. поддържане и възстановяване на редки и изчезнали диви растителни и животински видове и на техните местообитания;
 3. изграждане и поддържане на посетителски центрове;
 4. образователни програми, пропагандна и рекламна дейност, издаване на печатни произведения;
 5. научни изследвания и мониторинг;
 6. подпомагане на общините, физическите и юридическите лица - собственици на гори, земи и водни площи в защитените територии, за извършване на възстановителни, поддържащи и други природозащитни дейности в тях;
 7. поддържащи и възстановителни дейности в защитените територии - изключителна държавна собственост;
 8. други дейности, свързани с управлението и контрола на защитените територии.
- (3) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2002 г., отм., бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г.).
- (4) (Изм. - ДВ, бр. 91 от 2002 г.). Средствата по ал. 1 се разходват съгласно правилата за работа на Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда.

Чл. 75. (Отм. - ДВ, бр. 77 от 2002 г., нов, бр. 96 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) (1) При концесия за защитена територия - изключителна държавна собственост, 50 на сто от паричните постъпления от концесийни възнаграждения за тази концесия се превеждат от съответното министерство по бюджета на общината по местонахождението на концесийната територия и на принадлежностите към обекта на концесията, определени съгласно Закона за концесията.

(2) Когато концесийната територия и/или принадлежност са разположени на територията на повече от една община, сумата по ал. 1 се разпределя пропорционално на разположението на площите на концесийната територия и/или на принадлежностите върху територията на съответната община.

Чл. 76. (1) (Предишен текст на чл. 76 - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) За разрешените ползвания по чл. 50, т. 5 и 6 се заплащат такси по ред, определен от Министерския съвет.

(2) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) Не се заплащат такси по ал. 1 за добита дървесина за строителство, ремонт и отопление на сградите на органите по чл. 48; строителство и ремонт на заслони, мостове, огради, маркировка, противоерозионни и други обществени съоръжения, свързани с туризма, безопасността на посетителите и поддържането на защитените територии, изключителна държавна собственост.

Чл. 77. (1) За посещения в защитени територии - изключителна държавна собственост, министърът на околната среда и водите може да въвежда посетителски такси.

(2) Размерът на таксите по ал. 1, редът и начините на тяхното заплащане се определят с акт на Министерския съвет.

Глава шеста АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Раздел I Принудителни административни мерки

Чл. 78. За предотвратяване и преустановяване на административните нарушения по този закон и на вредните последици от тях компетентните органи или изпълномощени от тях лица налагат принудителни административни мерки по реда на чл. 79.

Чл. 79. (1) (Доп. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Министърът на околната среда и водите или определено от него длъжностно лице от състава на министерството спира:

1. разпореджания на централни ведомства, които са в нарушение на този закон или не съответстват на определения режим на дейностите в защитените територии;

2. реализацията на устройствени и технически планове и проекти, утвърдени в нарушение на този закон.

(2) Директорите на регионалните органи на Министерството на околната среда и водите:

1. спират дейности по ползването на горите, земите и водните площи и на други ресурси, както и строителството в защитени територии, които са в нарушение на утвърдените по съответния ред планове за управление, устройствени и технически планове и проекти или не са съгласувани по реда на този закон, когато такива планове и проекти липсват;

2. спират дейности или обекти, които увреждат или замърсяват околната среда в защитени територии над допустимите норми;

3. спират разпореджания на регионалните управления на горите, държавните горски стопанства и общинските органи, които са в нарушение на този закон или на режимите на защитените територии;

4. издават предписания за мерки за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от допуснати нарушения или увреждане и замърсяване на околната среда в защитените територии.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 77 от 2002 г.) Директорите на регионалните управления на горите, държавните горски стопанства и дирекциите на природни паркове, както и кметовете на общини са длъжни да спират дейности и строителство в предоставени за ползване гори, земи и водни площи в защитени територии - държавна, общинска и частна собственост, извършвани в нарушение на утвърдените планове за управление и устройствени и технически планове и проекти.

Чл. 80. (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., доп., бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Принудителните административни мерки могат да се обжалват пред съответния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Раздел II Административни нарушения и наказания

Чл. 81. (1) Наказва се с глоба от 500 до 5000 лв. физическо лице, което:

1. осъществява дейност в защитена територия в нарушение на режима, определен с този закон, в заповедта за обявяване или в утвърдени планове и проекти по глава четвърта;

2. осъществява дейност в защитена територия без разрешение или съгласуване, предвидено в този закон.

(2) Когато дейността по ал. 1, т. 1 и 2 е строителство, глобата е в размер от 5000 до 20 000 лв., а когато е разработване на площи, глобата е в размер от 2000 до 20 000 лв.

(3) В маловажни случаи по ал. 1 глобата е от 5 до 100 лв.

Чл. 82. Наказва се с глоба от 500 до 10 000 лв. длъжностно лице, което:

1. разреши или разпореди, или не наложи наказание за дейности или строителство в защитена територия в нарушение на режима, определен с този закон, със заповедта за обявяване или с утвърдените планове и проекти по глава четвърта;

2. не съгласува с компетентните органи дейности в защитена територия, за която няма утвърдени планове и проекти по глава четвърта.

Чл. 83. (1) Наказва се с глоба, съответно с имуществена санкция, от 1000 до 10 000 лв. едноличен търговец или юридическо лице, което:

1. осъществява дейност в защитена територия в нарушение на режима, определен с този закон, в заповедта за обявяване или в утвърдени планове и проекти по глава четвърта;

2. осъществява дейност в защитена територия без разрешение или съгласуване, предвидено в този закон.

(2) Когато дейността по ал. 1, т. 1 и 2 е строителство или разработване на площи, глобата е от 5000 до 50 000 лв.

(3) В маловажни случаи по ал. 1 глобата е от 100 до 1000 лв.

Чл. 84. (1) Вещите - предмет на нарушение, и вещите, послужили за неговото извършване в защитени територии - изключителна държавна собственост, се отнемат в полза на държавата.

(2) Редът за продажба на вещите по ал. 1 се определя с наредба на Министерския съвет.

Чл. 85. (1) (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., изм., бр. 80 от 2009 г., бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) Нарушенията по чл. 81 и 83 се установяват с акт на длъжностно лице, определено от министъра на околната среда и водите или от министъра на земеделието, храните и горите, или от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите, или от кмета на общината. Наказателните постановления се издават съответно от министъра на околната среда и водите, от министъра на земеделието, храните и горите, или от кмета на общината, или от изпълномощени от тях лица.

(2) Нарушенията по чл. 82 се установяват с акт на длъжностно лице, определено от министъра на околната среда и водите, а наказателните постановления се издават от министъра на околната среда и водите или от изпълномощени от него лица.

(3) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления по този закон се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 86.* (Отм. - ДВ, бр. 77 от 2002 г., изм., бр. 91 от 2002 г.).

* Бел. ред. - С § 15, т. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за опазване на околната среда (ДВ, бр. 91 от 2002 г.) се изменя чл. 86, който е отменен в бр. 77 от 2002 г. и поради това не е отразена новата актуализация.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на този закон:

1. (Изм. - ДВ, бр. 61 от 2015 г.) "Земи" са селскостопанските (земеделските) земи по смисъла на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи.

2. (Изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 9.04.2011 г.) "Гори" са горските територии по смисъла на чл. 2, ал. 3 от Закона за горите.

3. (Изм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 9.04.2011 г.) "Водни площи" са територии от поземления фонд, горските територии и континенталния шелф, залети с вода.

4. "Селищните образувания" са вилни зони, промишлени зони и курортни комплекси.

5. "Паркове с национално значение" са парковете, посочени в приложение № 1.

6. "Природни резервати" са резерватите, посочени в приложение № 2.

7. "Биологично разнообразие" е многообразието на живите организми от всички източници, включително земни, морски и други водни екосистеми и екологични комплекси, от които те са част; това означава вътревидово, междувидово и многообразие на екосистемите.

8. "Екосистема" е динамичен комплекс от растителни, животински и микроорганизмови съобщества и тяхната нежива околна среда, които си взаимодействат като функционална единица.

9. "Местообитание на вид" е районът, определен от специфични абиотични и биотични фактори, в който този вид се намира в някои от стадията на своя жизнен цикъл.

10. "Генетични ресурси" са материали от растителен, животински или микроорганизмов произход, съдържащи функционални единици на наследственост и имащи реална или потенциална стойност.

11. "Редки видове" са тези, чиито популации са малки и ако не непосредствено, то косвено са застрашени по смисъла на т. 12.

12. "Застрашен вид" е този, който е заплашен от изчезване в целия си ареал или в голяма част от него.

13. "Ендемитен вид" е този, който се среща само в определен географски район.

14. "Реликтен вид" е този, който в миналите геологични епохи е имал широко разпространение, а днес заема неголеми територии.

15. "Устройствени и технически планове и проекти" са устройствените проекти, планове и програми, техническите проекти за борба с ерозията, териториално-устройствени планове, строителни планове и други, предмет на други закони.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. (1) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 1999 г., бр. 28 от 2000 г.) В срок три месеца от влизането в сила на този закон частта от парк "Рила", включваща горите в горския фонд от община Рила, област Кюстендил, по лесоустройствения проект на Държавно лесничейство - Рилски манастир, от 1990 г., отдели: 1а - г, е, ж, 1, 2; 2; 3; 4а - д, 1 - 3; 7а - д, 1 - 3; 8 - 12; 14а - в, 1, 8 - 11; 15а, б, 1, 2, 9; 16а - ж, м, 1 - 5; 17 - 45; 46а - и, 1 - 5; 47 - 74; 75г - к; 76; 77а - к, 1, 3 - 5; 78г - л, 6; 79б - п, 2 - 5; 80 - 82; 83г - т, 4 - 9; 84з - ч; 8 (част), 9 - 19; 85; 86а - я, 2 - 5; 87д - п, 2 - 5; 88а - т, 3 - 6; 89 - 91; 101 - 108; 113 - 117; 119; 120; 121а - е, 1, 2; 400 - 410, с обща площ 14 370,7 хектара, както и високопланинските пасища и ливади от община Рила, област Кюстендил, с обща площ 13 000 хектара, се прекатегоризира като природен парк с наименованието "Природен парк "Рилски манастир".

(2) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) В плана за управление на Природен парк "Рилски манастир" се прилагат разпоредбите на чл. 21.

(3) Защитените територии, които към момента на приемане на закона попадат в населени места, запазват своя статут на защитени територии и се прекатегоризират съгласно този закон.

§ 3. (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) В срок три години от влизането в сила на този закон всички защитени територии, без тези, посочени в приложенията към закона, се прекатегоризират при необходимост в някои от категориите защитени територии по чл. 5, т. 3, 5 и 6.

§ 4. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) В сроковете, посочени в § 2 и 3, се определят границите на прекатегоризираните защитени територии.

§ 5. (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) До прекатегоризирането на защитените територии по § 2 и 3 заварените им режими се запазват, освен ако не са променени по реда на глава трета от закона.

§ 6. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2000 г.) (1) Министерството на околната среда и водите съгласува с областните управители проектозаповедите за обявяване на защитени територии, процедурите за които са осъществени по реда на Закона за защита на природата, преди влизане в сила на Закона за защитените територии.

(2) Заповедите за обявяване на защитени територии по ал. 1 се издават на основание чл. 39, ал. 1.

§ 7. (Изм. - ДВ, бр. 103 от 2009 г.) Собствениците и ползвателите по чл. 11 съгласуват с министъра на околната среда и водите или с оправомощени от него длъжностни лица дейностите, които планират да извършат в защитените територии, ако липсва план за управление или те не са предвидени в плановете и проектите по глава четвърта, независимо от разрешенията, които се изискват по други закони.

§ 7а. (Нов - ДВ, бр. 62 от 2007 г.) (1) Заповедите, постановленията и другите административни актове за обявяване на резервати, поддържани резервати, народни паркове, природни паркове, национални паркове, защитени местности, природни забележителности, исторически места и буферни зони и за промените в тях, издадени до 30 юни 2007 г., не подлежат на обжалване по съдебен ред.

(2) Образуваните и неприключили съдебни производства срещу актовете по ал. 1 се прекратяват.

§ 8. В Закона за защита на природата (обн., ДВ, бр. 47 от 1967 г.; изм., бр. 3 от 1977 г., бр. 39 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 26 от 1988 г., бр. 86 от 1991 г., бр. 85 от 1997 г. и бр. 11 от 1998 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9, ал. 2 думата "култивиране" се заменя с "ползване със заповед на министъра на околната среда и водите, която се обнародва в "Държавен вестник".

2. В чл. 11 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 изречение второ се изменя така:

"Не се допуска ползване на диви животни в количества и в срокове, които водят до застрашаване на популацията или пречат на нормалното им възпроизводство.";

б) създават се ал. 2, 3 и 4:

"Видовете диви животни, чиито популации са застрашени, се поставят под специален режим на опазване и ползване със заповед на министъра на околната среда и водите, след взимане на становище от Българската академия на науките, която се обнародва в "Държавен вестник".

Забранява се улавянето, убиването и ползването на диви животни със средствата и методите, посочени в Конвенцията за опазване на дивата европейска флора и фауна и природните местообитания.

Внос, износ и реекспорт на екземпляри от растения и животни или ясно разпознаваеми части и производни от тях от видовете, включени в Конвенцията по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора, се извършват с разрешително от Министерството на околната среда и водите.";

в) досегашната ал. 2 става ал. 5 и в нея думите "Българската академия на науките" се заменят с "Министерството на околната среда и водите".

3. Членове 14 - 20 се изменят така:

"14. За защитени се обявяват отделни видове диви растения и животни, които са редки или застрашени от изчезване, представляват научен интерес или са предмет на международни конвенции или договори, по които Република България е страна.

15. Забранява се:

1. събирането, късането, отсичането или изкореняването на защитени растения, продажбата и изнасянето им зад граница;

2. преследването, улавянето или убиването на защитени животни, унищожаването на техни леговища, гнезда или яйца, както и продажбата и изнасянето им зад граница.

Исключенията от разпоредбите на ал. 1 се определят със заповедта по чл. 19.

16. За защитени се обявяват отделни вековни или забележителни дървета във или извън населени места.

Забранява се изкореняването, отсичането, кастренето или унищожаването и увреждането по друг начин на вековни дървета, обявени за защитени.

17. Около резерватите и поддържаните резервати, обявени по Закона за защитените територии, се обявяват буферни зони, предназначени да ограничават антропогенното влияние върху резерватите.

В буферните зони се забраняват или ограничават дейности или строителство, определени в заповедта за обявяването им.

18. Предложенията за обявяване на вековни дървета и буферни зони се проучват от комисия с представители на заинтересовани държавни органи и общини, физически и юридически лица и неправителствени организации.

Комисията по ал. 1 се назначава от директорите на регионалните органи на Министерството на околната среда и водите.

Комисията по ал. 1 съставя документация или не приема предложението.

Документацията по ал. 3 съдържа протокол с предложение за обявяване на обектите, режима на опазването им и скица и се внася в Министерството на околната среда и водите.

19. Обявяването на обектите по чл. 14, чл. 16, ал. 1 и чл. 17 се извършва със заповед на министъра на околната среда и водите след съгласуване със заинтересованите ведомства.

Заповедта по ал. 1 се обнародва в "Държавен вестник".

20. Обявяването на вековни дървета за защитени и на буферни зони не изменя тяхната собственост."

4. Членове 21 - 27 се отменят.

5. В чл. 37 след думите "чл. 10, ал. 2" съюзът "и" се заличава и се добавя "чл. 11", а след думите "чл. 12" се добавя "чл. 15, ал. 1, чл. 16, ал. 2 и чл. 17, ал. 2".

6. Създава се чл. 37а:

"37а. За нарушение на чл. 4, ал. 2, чл. 9, ал. 2, чл. 11, чл. 15, ал. 1, чл. 16, ал. 2 и чл. 17, ал. 2 на виновните юридически лица и еднолични търговци се налагат имуществени санкции, съответно глоба от 1000 до 5000 лв."

7. Навсякъде в закона думите "министъра на земеделието и горите", "министърът на земеделието и горите" и "Министерството на земеделието и горите" се заменят съответно с "министъра на земеделието, горите и аграрната реформа", "министърът на земеделието, горите и аграрната реформа" и "Министерството на земеделието, горите и аграрната реформа" и думите "народните съвети" и "председателите на изпълнителните комитети на общинските народни съвети" се заменят съответно с "общините" и "кметовете на общините".

§ 9. В Наказателния кодекс (обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм. и доп., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм. и доп., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм. и доп., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; бр. 97 от 1995 г. - Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; бр. 120 от 1997 г. - Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г.; изм., бр. 83 и 85 от 1998 г.) в чл. 278в се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите "защитен природен обект" се заменят със "защитена територия или екземпляр от защитен растителен или животински вид".

2. В ал. 3 думите "образувания, диви животни, птици, растения и други, обявени за уникални" се заменят с "и скални образувания, пещери, екземпляри от европейски или световно застрашени диви растения и животни, обявени за защитени".

§ 10. (Изм. - ДВ, бр. 61 от 2015 г.) В Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (обн., ДВ, бр. 17 от 1991 г.; попр., бр. 20 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 74 от 1991 г., бр. 18, 28, 46 и 105 от 1992 г., бр. 48 от 1993 г.; бр. 64 от 1993 г. - Решение № 12 на Конституционния съд от 1993 г.; изм. и доп., бр. 83 от 1993 г., бр. 80 от 1994 г., бр. 45 и 57 от 1995 г.; бр. 59 от 1995 г. - Решения № 7 и 8 на Конституционния съд от 1995 г.; изм., бр. 79 от 1996 г.; бр. 103 от 1996 г. - Решение № 20 на Конституционния съд от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 62, 87, 98, 123 и 124 от 1997 г., бр. 59 и 88 от 1998 г.) чл. 24, ал. 4 се изменя така:

"(4) Не се възстановява правото на собственост върху земеделски земи, включени в паркове с национално значение и природни резервати - изключителна държавна собственост, определени по реда на Закона за защитени територии, както и върху които се намират неотделими от тях археологически обекти."

§ 11. В Закона за горите (обн., ДВ, бр. 125 от 1997 г.; изм., бр. 79 от 1998 г.) в чл. 3 се създава ал. 2:

"(2) Разпоредбите на този закон не се отнасят за горите и земите от горския фонд в защитените територии - изключителна държавна собственост."

§ 12. В преходните и заключителните разпоредби на Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд (обн., ДВ, бр. 110 от 1997 г.; изм., бр. 33 и 59 от 1998 г.) се създава § 4а:

"§ 4а. Поземлените комисии се произнасят по искания за възстановяване на гори и земи, попадащи в границите на национални паркове, след определянето на границите по § 4 от Закона за защитените територии."

§ 13. В § 2 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за държавните такси (обн., Изв., бр. 104 от 1951 г.; изм. и доп., бр. 89 от 1959 г., бр. 21 от 1960 г.; изм. и доп., ДВ, бр. 53 от 1973 г., бр. 87 от 1974 г., бр. 21 от 1975 г., бр. 21 от 1990 г., бр. 55 от 1991 г., бр. 100 от 1992 г., бр. 69 и 87 от 1995 г., бр. 37, 100 и 104 от 1996 г., бр. 82 и 86 от 1997 г.) в изречение първо се добавя "и Закона за защитените територии".

§ 14. В Закона за териториално и селищно устройство (обн., ДВ, бр. 29 от 1973 г.; попр., бр. 32 от 1973 г.; изм. и доп., бр. 87 от 1974 г., бр. 3 и 102 от 1977 г., бр. 36 от 1979 г., бр. 3 от 1980 г., бр. 45 от 1984 г., бр. 19 от 1985 г., бр. 36 от 1986 г., бр. 14 от 1988 г., бр. 31 от 1990 г.; попр., бр. 32 от 1990 г.; изм., бр. 15 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 63 от 1995 г., бр. 104 от 1996 г., бр. 41 и 79 от 1998 г.; попр., бр. 89 от 1998 г.; изм., бр. 124 от 1998 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 160 се създава ал. 8:

"(8) Незаконни строежи в защитените територии, определени със Закона за защитените територии, и вододайни зони подлежат на задължително премахване и рекултивирание на терена за сметка на нарушителя."

2. В чл. 162 се създава ал. 5:

"(5) Не подлежат на узаконяване строежи или части от строежи в защитени територии и вододайни зони, извършени без разрешение или в отклонение от одобрените проекти и другите строителни книжа, както и в нарушение на Закона за защитените територии."

§ 15. Изпълнението на този закон се възлага на министъра на околната среда и водите, на министъра на земеделието и горите, на министъра на финансите и на кметовете на общини.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за деноминация на лева
(ДВ, бр. 20 от 1999 г., доп., бр. 65 от 1999 г., в сила от 5.07.1999 г.)

§ 4. (1) (Доп. - ДВ, бр. 65 от 1999 г.): С влизането в сила на закона всички числа в стари левове, посочени в законите, влезли в сила преди 5 юли 1999 г., се заменят с намалени 1000 пъти числа в нови левове. Замяната на всички числа в стари левове с намалени 1000 пъти числа в нови левове се прилага и за всички закони, приети преди 5 юли 1999 г., които са влезли или ще влязат в сила след 5 юли 1999 г.

(2) Органите, приели или издали подзаконовни нормативни актове, влезли в сила преди 5 юли 1999 г. и в които има числа в левове, да направят произтичащите от този закон изменения в тях така, че измененията да се прилагат от датата на влизането в сила на закона.

§ 7. Законът влиза в сила от 5 юли 1999 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение на Закона за защитените територии
(ДВ, бр. 28 от 2000 г.)

§ 18. Навсякъде в закона думите "Министерството на земеделието, горите и аграрната реформа", "министъра на земеделието, горите и аграрната реформа", "министъра на правосъдието и правната евроинтеграция" се заменят съответно с "Министерството на земеделието и горите", "министъра на земеделието и горите", "министъра на правосъдието".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за опазване на околната среда
(ДВ, бр. 91 от 2002 г.)

§ 18. (1) Разпоредбите на чл. 60 - 64, § 12, т. 1 и 4 и § 14 - 17 влизат в сила от 1 януари 2003 г.

(2) До влизането в сила на разпоредбите по ал. 1 дейността на Националния фонд за опазване на околната среда се осъществява в съответствие с разпоредбите на § 9 и приложение № 7 към § 9 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2002 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение на Закона за рибарството и аквакултурите
(ДВ, бр. 36 от 2008 г.)

§ 99. В Закона за защитените територии (обн., ДВ, бр. 133 от 1998 г.; изм., бр. 98 от 1999 г., бр. 28, 48 и 78 от 2000 г., бр. 23, 77 и 91 от 2002 г., бр. 28 и 94 от 2005 г., бр. 30 и 65 от 2006 г. и бр. 24 и 62 от 2007 г.) навсякъде думите "Министерството на земеделието и горите" и "министъра на земеделието и горите" се заменят съответно с "Министерството на земеделието и продоволствието" и "министъра на земеделието и продоволствието".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение на Закона за горите
(ДВ, бр. 43 от 2008 г.)

§ 76. В Закона за защитените територии (обн., ДВ, бр. 133 от 1998 г.; изм., бр. 98 от 1999 г., бр. 28, 48 и 78 от 2000 г., бр. 23, 77 и 91 от 2002 г., бр. 28 и 94 от 2005 г., бр. 30 и 65 от 2006 г., бр. 24 и 62 от 2007 г. и бр. 36 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

7. Навсякъде в закона думата "лесничейства" се заменя с "горски стопанства".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение на Закона за горите
(ДВ, бр. 80 от 2009 г.)

§ 66. В Закона за защитените територии (обн., ДВ, бр. 133 от 1998 г.; изм., бр. 98 от 1999 г., бр. 28, 48 и 78 от 2000 г., бр. 23, 77 и 91 от 2002 г., бр. 28 и 94 от 2005 г., бр. 30 и 65 от 2006 г., бр. 24 и 62 от 2007 г., бр. 36 и 43 от 2008 г. и бр. 19 от 2009 г.) се правят следните изменения:

3. Навсякъде в закона думите "Министерството на земеделието и продоволствието" и "Държавната агенция по горите" се заменят съответно с "Министерството на земеделието и храните" и "Изпълнителната агенция по горите".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за горите
(ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 9.04.2011 г.)

§ 3. (1) Не подлежат на промяна на предназначението по реда на този закон и не може да бъде извършвано строителство в поземлени имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замяна, извършени до деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

(2) Ограничението по ал. 1 се прилага и при промяна на собствеността на имотите, с изключение на случаите, когато съответната горска територия се придобива от държавата.

(3) Ограничението по ал. 1 не се прилага, когато промяната на предназначението е за изграждане на национален обект или на общински обект от първостепенно значение, по смисъла на Закона за държавната собственост и Закона за устройство на територията, които стават публична държавна или общинска собственост.

(4) В едномесечен срок от деня на обнародването на закона Министерството на земеделието и храните обнародва в "Държавен вестник" списък на имотите по ал. 1.

(5) В 14-дневен срок от обнародването на списъка по ал. 4 Агенцията по геодезия, картография и кадастър, общинските служби по земеделие и Агенцията по вписванията отразяват ограниченията по ал. 1 в кадастралните карти, съответно в картите на възстановената собственост, и в имотния регистър.

§ 4. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на закона министърът на земеделието и храните със заповед назначава областни комисии, които изготвят списъци на поземлени имоти в горски територии, притежаващи характеристиката на гора, по смисъла на чл. 2, ал. 1, т. 1, които към деня на влизане в сила на закона не са отразени като такива в кадастралната карта или в картата на възстановената собственост.

(2) Комисиите по ал. 1 са в състав: председател - представител на областната дирекция "Земеделие", и членове: представител на съответната община, определен от кмета на общината, представител на съответната общинска служба по земеделие, представител на съответната служба по геодезия, картография и кадастър и представител на съответната регионална дирекция на горите.

(3) Областната комисия извършва на място по документи и чрез цифровата ортофотокарта проверка за наличието на имоти по ал. 1 в териториалния обхват на дейност на съответното държавно горско стопанство или държавно ловно стопанство и изготвя протокол за работата си, към който прилага списък на имотите. В протокола се описват размерът на имотите, видът и произходът на гората и се прилага скица на имота и таксационна характеристика.

(4) Протоколът по ал. 3 се предоставя в 6-месечен срок от влизането в сила на закона на министъра на земеделието и храните за утвърждаване.

(5) В 14-дневен срок от утвърждаването на протокола по ал. 4 министърът на земеделието и храните издава заповед за определяне на имотите като горска територия. Заповедта се изпраща на общинската служба по земеделие или на службата по геодезия, картография и кадастър.

(6) Заповедта по ал. 5 се връчва на собствениците на имотите по ал. 1 и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(7) След влизането в сила на заповедта по ал. 5 копие от нея се изпраща на регионалната дирекция по горите и на съответната служба по геодезия, картография и кадастър, ако за територията има одобрена кадастрална карта, или на общинската служба по земеделие за отразяване на имотите като горска територия в кадастралната карта или в картата на възстановената собственост.

§ 5. (1) Заявленията за изключване на площи от горския фонд, за предоставяне право на ползване и сервитути върху гори и земи от държавния горски фонд, както и

тези по § 123 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на отменения Закон за горите (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 29 и 34 от 2006 г.), подадени до влизането в сила на този закон, се разглеждат по досегашния ред, като оценките на имотите се определят по реда на наредбата по чл. 86, ал. 2 от този закон, ако е изтекъл срокът на валидност на удостоверението за оценка, издадено по реда на Наредбата за определяне на базисни цени, цени за изключените площи, учредяване право на ползване и сервитути върху гори и земи от горския фонд (обн., ДВ, бр. 101 от 2003 г.; изм., бр. 39 от 2004 г., бр. 6 от 2005 г., бр. 1 от 2007 г., бр. 38 от 2010 г.).

(2) Процедурите по чл. 156 от отменения Закон за горите, започнали до влизането в сила на този закон, се прекратяват.

(3) Процедури, започнали по реда на чл. 14г, ал. 2 от отменения Закон за горите, се довършват по досегашния ред, в случай че лицето, по чието искане е станало изключването:

1. е подало или в тримесечен срок от влизането в сила на този закон подаде заявление, към което са приложени всички изискуеми документи, и

2. заплати дължимата цена по сделката в 6-месечен срок от влизането в сила на заповедта за продажба, заменя или учредяване на ограничено вещно право.

(4) В случай че не бъдат изпълнени изискванията на ал. 3, правата на лицата, в полза на които е постановена промяна на предназначението, се погасяват.

(5) В случаите по ал. 4 министърът на земеделието и храните издава заповед за отразяване на имотите като горска територия, копие от която се изпраща на регионалната дирекция по горите и в съответната служба по геодезия, картография и кадастър или в общинската служба по земеделие за нанасяне на промените в кадастралната карта или в картата на възстановената собственост, както и искане по реда на Закона за устройство на територията за изменение на съответния действителен устройствен план.

(6) Когато подробни устройствени планове се разработват за поземлени имоти в горски територии, които подлежат на продажба по реда на § 123 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на отменения Закон за горите (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 29 и 34 от 2006 г.), нормативно определената прилежаща площ - обект на продажба, се определя на базата на пределно допустимите нормативи за плътност и интензивност на застрояване за отделните видове територии и устройствени зони.

(7) Разпоредбите на чл. 73, ал. 5 и чл. 78, ал. 4, т. 2 и ал. 7 се прилагат и за производства по отменения Закон за горите по изключване и промяна предназначението на гори и земи от горския фонд за изграждане на национални обекти и общински обекти от първостепенно значение, които не са приключили към датата на влизане в сила на закона.

(8) Разпоредбата на чл. 78, ал. 3, т. 2 не се прилага за приключили процедури по отменения Закон за горите.

(9) Когато към деня на влизане в сила на закона е дадено предварително съгласуване за изключване на площи от горския фонд или е подадено искане за предварително съгласуване, процедурата за промяна на предназначението на съответните имоти се довършва по досегашния ред.

§ 6. (1) Горски територии, включени в границите на урбанизирани територии - населени места и селищни образувания, определени със застроителен и регулационен план или с околоръстен полигон, одобрени до 1 юни 1973 г., се смятат с променено предназначение и за тях не се извършват процедури за промяна на предназначението по реда на този закон. Промяната на функционалното предназначение и на регулационните отреджания за тези земи се извършват по реда на Закона за устройство на територията.

(2) За горски територии, включени в границите на урбанизирани територии - населени места и селищни образувания, определени с подробен устройствен план, със застроителен и регулационен план или с околоръстен полигон, одобрени след 1 юни 1973 г., за които не са извършени процедури за промяна на предназначението по отменения Закон за горите, се провежда процедура за промяна на предназначението по този закон по инициатива на собствениците им.

(3) В случаите по ал. 2, когато териториите се застроени, определянето на цената за промяна на предназначението се извършва на базата на данните от последния лесоустройствен проект, преди застрояването.

§ 7. (1) От деня на влизане в сила на закона държавните горски разсадници, създадени върху земеделски или урбанизирани територии, стават горски територии.

(2) В едногодишен срок от влизането в сила на закона директорът на регионалната дирекция по горите прави искане пред съответните общински служби по земеделие, както и пред службите по геодезия, картография и кадастър за отразяване на имотите по ал. 1 като горска територия в картата на възстановената собственост, съответно в кадастралната карта.

§ 8. Висшите училища и научноизследователските институти и станции, чиято основна дейност е свързана с проучванията в горите и с подготовката на кадри за горите, запазват правата, които са им предоставени със закон или с акт на Министерския съвет, върху горски територии за изследователска и учебно-опитна дейност.

§ 9. (1) В 7-дневен срок от влизането в сила на закона министърът на земеделието и храните издава заповеди за определяне районите на дейност на държавните предприятия по приложение № 1 и техните седалища.

(2) От датата на вписването в търговския регистър държавните предприятия по приложение № 1 са правопримемници на активите и пасивите, както и на архива на съответните държавни ловни стопанства по приложение № 2, т. 1 - 25 от Закона за лова и опазване на дивеча, както и на съществуващите към деня на влизане в сила на закона държавни горски стопанства.

(3) От датата на вписването в търговския регистър на държавните предприятия по приложение № 1 съществуващите към деня на влизане в сила на закона държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства по ал. 2 стават териториални поделения на държавното предприятие, в чийто район на дейност попадат.

(4) Когато към датата на вписването в търговския регистър по ал. 3 районът на дейност на държавно горско стопанство или държавно ловно стопанство попада в района на дейност на две или повече държавни предприятия по приложение № 1, съответното стопанство става териториално поделение на предприятието, в чийто район е седалището му.

(5) Районите на дейност на териториалните поделения по ал. 3 и 4 обхващат районите на дейност, съответно териториалния обхват на дейност на съществуващите към деня на влизане в сила на закона държавни ловни стопанства и държавни горски стопанства.

(6) От датата на вписването в търговския регистър на държавните предприятия по приложение № 1 се заличава регистрацията на съответните държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства.

(7) Границите на ловностопанските райони, утвърдени със заповед на министъра на земеделието и храните до влизането в сила на закона, се запазват.

(8) Сключените от държавните горски и ловни стопанства по ал. 2 и 3 към деня на влизане в сила на закона договори по чл. 9, ал. 12, чл. 36л от Закона за лова и опазване на дивеча, както и договорите за предоставяне стопанисването на дивеча на ловните сдружения запазват действието си.

(9) Съществуващите към деня на обнародване на закона държавни ловни стопанства "Боглика", "Миджур", "Сеслав", "Разлог", "Тервел", "Родопи", "Преслав" "Тунджа", "Котел", "Болярка", "Ракиово" и "Алабак" стават държавни горски стопанства.

(10) Сключените с директорите на държавните ловни стопанства по ал. 9 договори за управление запазват действието си, а трудовите правоотношения на работниците и служителите се уреждат по реда на чл. 123 от Кодекса на труда.

(11) Договорите по чл. 9, ал. 12 от Закона за лова и опазване на дивеча, сключени от държавните ловни стопанства по ал. 9, както и договорите за предоставяне стопанисването на дивеча на ловните сдружения запазват действието си.

§ 10. До вписването в търговския регистър на държавните предприятия по приложение № 1 за събирането на постъпления и извършването на плащания се ползват досегашните банкови сметки на държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства.

§ 11. Държавните предприятия по приложение № 1 превеждат в бюджета на Министерството на земеделието и храните за 2011 г. 50 на сто, а за 2012 г. - 25 на сто, от средствата по чл. 179, ал. 1.

§ 12. Директорите на съществуващите към деня на влизане в сила на закона държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства преминават на работа като директори на съответните териториални поделения на държавните предприятия по приложение № 1 и сключват договор за управление с директора на предприятието.

§ 13. Трудовите правоотношения на работниците и служителите в съществуващите към деня на влизане в сила на закона държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства се уреждат по реда на чл. 123 от Кодекса на труда и преминават на работа в съответните териториални поделения на държавните предприятия по приложение № 1.

§ 14. В определения им район на дейност учебно-опитните горски стопанства извършват дейностите и изпълняват функциите на държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства, възложени им с този закон, Закона за лова и опазване на дивеча и подзаконовите актове по прилагането им, доколкото в друг закон не е предвидено друго.

§ 15. В 6-месечен срок от приемане на наредбата по чл. 175 директорите на държавните предприятия и директорите на териториалните поделения утвърждават поимените щатни разписания на длъжностите в централните управления, съответно в териториалните поделения на предприятията, и привеждат трудовите възнаграждения на служителите и работниците в съответствие с новата система за заплащане на труда.

§ 33. (1) В срок една година от влизането в сила на закона лицата, притежаващи удостоверение за завършен курс за оценка на гори и земи от горския фонд, издадени от Лесотехническия университет, Института за гората при Българската академия на науките, Националното управление по горите, Държавната агенция по горите и Изпълнителната агенция по горите, се вписват по право в регистъра по чл. 15 от Закона за независимите оценители.

(2) Вписването по ал. 1 се извършва въз основа на заявление, към което се прилага копие от удостоверението за завършен курс за оценка на гори и земи от горския фонд.

(3) След изтичането на срока по ал. 1 оценки на горски територии могат да се извършват само от оценители, вписани в регистъра по ал. 1.

§ 34. Регистрираните до деня на влизане в сила на закона браншови организации се пререгистрират в срок до една година съгласно изискванията му.

§ 35. (1) В едногодишен срок от влизането в сила на закона Изпълнителната агенция по горите пререгистрира лицата, вписани в публичните регистри по чл. 39, ал. 2 и чл. 57а, ал. 1 от отменения Закон за горите.

(2) Лицата, вписани в публичния регистър по чл. 39, ал. 2 от отменения Закон за горите, се вписват в регистъра по чл. 235 и им се издава удостоверение за регистрация, както следва:

1. за дейността "планиране и организация на дейностите по залесяване" - на лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за "събиране и добив на семена, производство на фиданки и други репродуктивни материали от горско-дървесни и храстови видове, създаване на горски култури и изготвяне на съпровождащите тези дейности отчетни документи" по отменения Закон за горите;

2. за дейността "маркиране на насаждения, предвидени за сеч" - на лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за "маркиране на подлежащи на сеч дървета, отглеждане на млади насаждения (без материален добив), кастрене на стоящи дървета и изготвяне на съпровождащите дейността отчетни документи" по отменения Закон за горите;

3. за дейността "изработване на задания за горскостопански планове и програми и за инвентаризация на горските територии" - на лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за "изработване на задания и лесоустройствени проекти, планове и програми за гори и земи от горския фонд" по отменения Закон за горите;

4. за дейността "изработване на горскостопански планове и програми и инвентаризация на горски територии" - на лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за "изработване на задания и лесоустройствени проекти, планове и програми за гори и земи от горския фонд" по отменения Закон за горите;

5. за дейността "изработване на задания и проекти, планове и програми за защита срещу ерозия и порои и за биологична рекултивация на нарушени терени" - на лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за "изработване на задания и проекти, планове и програми за борба срещу ерозията и пороите, и за биологична рекултивация на нарушени терени" по отменения Закон за горите;

6. за дейността "планиране и организация на добива на дървесина" - на лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за "организация на добив на дървесина и изработване на транспортно-технологични проекти, планове и схеми за ползвания от гори и земи от горския фонд и изготвяне на съпровождащите тази дейност документи" по отменения Закон за горите;

7. за дейността "планиране и организация на добива на недървесни горски продукти" - на лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за "организация на добив на дървесина и изработване на транспортно-технологични проекти, планове и схеми за ползвания от гори и земи от горския фонд и изготвяне на съпровождащите тази дейност документи" по отменения Закон за горите;

8. за дейността "изработване на проекти за горски автомобилни пътища и съоръжения към тях" - на лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за "изработване на проекти за горски пътища и съоръжения" по отменения Закон за горите.

(3) Заличава се регистрацията на лица, вписани в публичния регистър по чл. 39, ал. 2 от отменения Закон за горите, за дейностите "оценка на гори и земи от горския фонд", "управление на гори и земи от горския фонд - собственост на физически и юридически лица и на общини" и "експертизи и консултации по лесовъдски дейности".

(4) Лицата, които са били вписани в регистъра по ал. 3 за дейността "оценка на гори и земи от горския фонд", могат да се впишат в публичния регистър по Закона за независимите оценители в срок до една година от влизането в сила на този закон. До вписването си лицата могат да извършват оценки на горски територии въз основа на удостоверението за завършен курс за оценка на гори и земи от горския фонд.

(5) Търговци, вписани в публичния регистър по чл. 57а, ал. 1 от отменения Закон за горите, се вписват в регистъра по чл. 241 и им се издава удостоверение за регистрация, както следва:

1. за дейността "стопанисване на горски територии" - на търговци, притежаващи удостоверение за регистрация за "възпроизводство на горите" по отменения Закон за горите;

2. за дейността "добив на дървесина" - на търговци, притежаващи удостоверение за регистрация за "ползване на дървесина от горския фонд" по отменения Закон за горите;

3. за дейността "изработване на планове и програми за управление и развитие на горски територии" - на търговци, притежаващи удостоверение за регистрация за "устройство на земите и горите от горския фонд и на ловностопанските райони" по отменения Закон за горите.

(6) Пререгистрацията по ал. 1 - 5 се извършва служебно, без заплащане на такси.

(7) АLINEЯ 6 не се прилага в случаите, когато едновременно с пререгистрацията правоимащият е подал заявление за промяна в обстоятелствата.

(8) До пререгистрацията на лицата по реда на ал. 1 - 7 правото им да извършват дейности в горските територии се удостоверява с удостоверенията за регистрация, издадени по отменения Закон за горите.

(9) Лицата, притежаващи удостоверения за завършен курс за оценка на гори и земи от горския фонд, издадени до деня на влизане в сила на закона, имат право да извършват оценка на горски територии до регистрирането им в регистъра по Закона за независимите оценители.

§ 36. (1) В срок до една година от влизането в сила на закона служителите в държавните горски стопанства, държавните ловни стопанства и учебно-опитните горски стопанства, заемачи длъжности, за които се изисква лесовъдско образование, могат да извършват дейности в горските територии, без да са вписани в публичния регистър по чл. 235.

(2) В срока по ал. 1 съответните служители следва да се впишат в публичния регистър по чл. 235.

(3) Държавните горски стопанства, държавните ловни стопанства и учебно-опитните горски стопанства могат да използват притежаваните от тях контролни горски марки в срок до две години от влизането в сила на закона, като ги предоставят:

1. на служителите си с лесовъдско образование, независимо дали са вписани в регистъра по чл. 235 - до изтичането на срока по ал. 1;

2. на служителите си с лесовъдско образование, вписани в публичния регистър по чл. 235 - след изтичането на срока по ал. 1.

§ 37. (1) Изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите утвърждава със заповед образци на документи по закона, ако с нормативен акт не е предвиден друг ред. Образците се публикуват на интернет страницата на Изпълнителната агенция по горите.

(2) Със заповедта по ал. 1 се определят и условията и редът за предоставяне и отчитане на документите, както и документите, които могат да бъдат подавани в електронен вид.

§ 38. (1) Издадените въз основа на отменения Закон за горите подзаконовни нормативни актове се прилагат, доколкото не противоречат на закона.

(2) До приемането на областни планове за развитие на горските територии категоризирането и прекатегоризирането на горските територии се извършват при условията и по реда на наредбата по чл. 18, ал. 1.

(3) Подзаконовите нормативни актове, издадени от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите в изпълнение на разпоредбите на закона, се обнародват в "Държавен вестник".

§ 39. В едномесечен срок от влизането в сила на закона Министерският съвет привежда в съответствие с него устройствения правилник на Изпълнителната агенция по горите.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния служител

(ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г.)

§ 84. (В сила от 18.05.2012 г. - ДВ, бр. 38 от 2012 г.) В срок до един месец от обнародването на този закон в "Държавен вестник":

1. Министерският съвет привежда Класификатора на длъжностите в администрацията в съответствие с този закон;

2. компетентните органи привеждат устройствените актове на съответната администрация в съответствие с този закон.

§ 85. (1) Правоотношенията с лицата от администрациите по Закона за радиото и телевизията, Закона за независимия финансов одит, Закона за електронните съобщения, Закона за Комисията за финансов надзор, Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност, Закона за предотвратяване и установяване на интереси, Кодекса за социално осигуряване, Закона за здравно осигуряване, Закона за подпомагане на земеделските производители и Закона за пътищата се уреждат при условията и по реда на § 36 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния служител (ДВ, бр. 24 от 2006 г.).

(2) С акта за назначаването на държавния служител се:

1. присъжда определения в Класификатора на длъжностите в администрацията минимален ранг за заеманата длъжност, освен ако служителят притежава по-висок ранг;

2. определя индивидуална основна месечна заплата.

(3) Допълнително необходимите средства за осигурителни вноски на лицата по ал. 2 се осигуряват в рамките на разходите за заплати, възнаграждения и осигурителни вноски по бюджетите на съответните разпоредители с бюджетни кредити.

(4) Министерският съвет да извърши необходимите промени по извънбюджетната сметка на Държавен фонд "Земеделие", произтичащи от този закон.

(5) Органите на управление на Националния осигурителен институт и на Националната здравноосигурителна каса да извършат необходимите промени по съответните бюджети, произтичащи от този закон.

(6) Неизползваните отпуски по трудовите правоотношения се запазват и не се компенсират с парични обезщетения.

§ 86. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на този закон индивидуалната основна месечна заплата на служителите се определя така, че същата, намалена с дължимия данък и задължителните осигурителни вноски за сметка на осигуреното лице, ако са били дължими, да не е по-ниска от получаваната до този момент брутна месечна заплата, намалена с дължимите задължителни осигурителни вноски за сметка на осигуреното лице, ако са били дължими, и дължимия данък.

(2) В брутната заплата по ал. 1 се включват:

1. основната месечна заплата или основното месечно възнаграждение;

2. допълнителни възнаграждения, които се изплащат постоянно заедно с полагащата се основна месечна заплата или основно месечно възнаграждение и са в зависимост единствено от отработеното време.

§ 87. Законът влиза в сила от 1 юли 2012 г. с изключение на § 84, който влиза в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията

(ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г.)

§ 71. В Закона за защитените територии (обн., ДВ, бр. 133 от 1998 г.; изм., бр. 98 от 1999 г., бр. 28, 48 и 78 от 2000 г., бр. 23, 77 и 91 от 2002 г., бр. 28 и 94 от 2005 г., бр. 30 и 65 от 2006 г., бр. 24 и 62 от 2007 г., бр. 36 и 43 от 2008 г., бр. 19, 80 и 103 от 2009 г., бр. 19 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 27 от 2013 г.) се правят следните изменения:

2. В останалите текстове на закона думите "Министерството на регионалното развитие и благоустройството" и "министъра на регионалното развитие и благоустройството" се заменят съответно с "Министерството на регионалното развитие" и "министъра на регионалното развитие".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията

(ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.)

§ 71. В Закона за защитените територии (обн., ДВ, бр. 133 от 1998 г.; изм., бр. 98 от 1999 г., бр. 28, 48 и 78 от 2000 г., бр. 23, 77 и 91 от 2002 г., бр. 28 и 94 от 2005 г., бр. 30 и 65 от 2006 г., бр. 24 и 62 от 2007 г., бр. 36 и 43 от 2008 г., бр. 19, 80 и 103 от 2009 г., бр. 19 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 27 и 66 от 2013 г.) се правят следните изменения:

2. В останалите текстове на закона думите "Министерството на регионалното развитие" се заменят с "Министерството на регионалното развитие и благоустройството".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона

за собствеността и ползването на земеделските земи
(ДВ, бр. 61 от 2015 г.)

§ 25. В Закона за защитените територии (обн., ДВ, бр. 133 от 1998 г.; изм., бр. 98 от 1999 г., бр. 28, 48 и 78 от 2000 г., бр. 23, 77 и 91 от 2002 г., бр. 28 и 94 от 2005 г., бр. 30 и 65 от 2006 г., бр. 24 и 62 от 2007 г., бр. 36 и 43 от 2008 г., бр. 19, 80 и 103 от 2009 г., бр. 19 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 27 и 66 от 2013 г. и бр. 98 от 2014 г.) навсякъде думата "ползуването" се заменя с "ползването".

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение на Закона за Българската агенция по безопасност на храните
(ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.)

§ 32. В Закона за защитените територии (обн., ДВ, бр. 133 от 1998 г.; изм., бр. 98 от 1999 г., бр. 28, 48 и 78 от 2000 г., бр. 23, 77 и 91 от 2002 г., бр. 28 и 94 от 2005 г., бр. 30 и 65 от 2006 г., бр. 24 и 62 от 2007 г., бр. 36 и 43 от 2008 г., бр. 19, 80 и 103 от 2009 г., бр. 19 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 27 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г. и бр. 61 от 2015 г.) навсякъде думите "Министерството на земеделието и храните" и "министъра на земеделието и храните" се заменят съответно с "Министерството на земеделието, храните и горите" и "министъра на земеделието, храните и горите".

Приложение № 1

към чл. 8,

№ по ред	Наименование на националните паркове	Област	Вид на документа	№ на документа	Дата
1	"Пирин"	Благоевград	Зап.	395	15.X.1999 г.
2	"Централен Балкан"	Ловеч	Зап.	396	15.X.1999 г.
		Габрово			
		Софийска			
		Пловдив			
	Стара Загора				
3	"Рила"	Пазарджик	Зап.	397	15.X.1999 г.
		Софийска			
		Кюстендил			
		Благоевград			

Приложение № 2

към чл. 8,

№ по ред	Наименование на резерватите	Община/землище	Вид на документа	№ на документа	Дата
I. РЕЗЕРВАТИ					
1.	Силкосия	с. Кости	Зап.	1046	23.VII.1931 г.
			Зап.	8455	29.IV.1933 г.
			ПМС	13188	20.IX.1934 г.
2.	Парангалица	Благоевград	ПМС	8517	30.XII.1933 г.
			Зап.	1980	7.VIII.1961 г.
			Зап.	523	9.VI.1987 г.
3.	Бакови дупки - Джинджирца	Разлог	ПМС	1388	29.I.1934 г.
			Зап.	301	4.II.1976 г.
			Зап.	976	26.XII.1979 г.
4.	Вистришко бранище	Н.п. "Витоша"	ПМС	15422	27.X.1934 г.
			Зап.	106	24.I.1968 г.
			Зап.	230	4.IV.1980 г.
			Зап.	66	25.I.1991 г.
5.	Торфено бранище	Н.п. "Витоша"	ПМС	16362	1.X.1935 г.
			Зап.	602	12.VIII.1980 г.
			Зап.	82	8.II.1991 г.
6.	Калиакра	Българево	ПМС	16298	27.IX.1941 г.
			Зап.	356	5.II.1966 г.
			Зап.	231	4.IV.1980 г.
7.	Боатин	с. Черни Вит	ПМС	7285	12.VI.1948 г.
			Зап.	1171	24.IX.1951 г.
			Зап.	1700	17.VII.1961 г.
			Зап.	2245	30.XII.1956 г.
			Зап.	4537	17.XI.1975 г.
			Зап.	993	30.IX.1983 г.
			Зап.	67	25.I.1991 г.
8.	Царичина	с. Рибарица	ПМС	4942	18.VII.1949 г.
			Зап.	1171	24.IX.1951 г.
			Зап.	2245	30.XII.1956 г.
			Зап.	2809	10.X.1962 г.
			Зап.	359	9.II.1973 г.

			Зап.	281	4.V.1979 г.
			Зап.	1255	22.XII.1983 г.
			Зап.	67	25.I.1991 г.
			Зап.	500	29.VI.1992 г.
9.	Тисата	Кресна	ПМС	6663	5.XII.1949 г.
			Зап.	440	9.XII.1977 г.
			Зап.	130	22.II.1985 г.
			Зап.	844	31.X.1991 г.
10.	Дупката	с. Фотиново	Зап.	1700	17.XII.1961 г.
			Зап.	3899	15.IX.1975 г.
			Зап.	587	8.VI.1983 г.
11.	Камчия	с. Н. Оряхово	ПМС	14829	29.VI. 1951 г.
			Зап.	1749	27.VII.1962 г.
			Зап.	105	14.II.1980 г.
12.	Горна топчия	с. Коневец	ПМС	1171	24.IX.1951 г.
			Зап.	754	19.VII.1984 г.
13.	Али Ботуш	Гоце Делчев, Катуници	ПМС	1171	24.IX.1951 г.
			ПМС	14825	29.VI.1952 г.
			Зап.	27	13.I.1981 г.
			Зап.	131	22.II.1985 г.
14.	Джендема	Карлово	Зап.	606	28.III.1953 г.
			Зап.	1700	11.VII.1961 г.
			Зап.	1080	21.X.1983 г.
			Зап.	67	25.I.1991 г.
15.	Узунбоджак	с. Кости	Зап.	2245	13.XII.1956 г.
16.	Сосковчето	Смолян	Зап.	508	28.III.1968 г.
17.	Скакавица	с. Сапарева Баня	Зап.	508	28.III.1968 г.
18.	Беглика/В. Коларов	Батак	Зап.	751	11.V.1960 г.
			Зап.	482	23.VI.1992 г.
19.	Еленова гора	с. Сахране	Зап.	2200	30.VIII.1961 г.
20.	Купена	Пещера	Зап.	2969	24.IX.1961 г.
			Зап.	3539	13.XI.1973 г.
			Зап.	503	11.VII.1979 г.
			Зап.	530	7.VII.1992 г.
21.	Червената стена	с. Бачково	Зап.	2631	21.IV.1962 г.
			Зап.	1555	21.X.1969 г.
			Зап.	1050	17.XII.1990 г.
22.	Мантарица	Ракиново	Зап.	960	8.VI.1968 г.
			Зап.	3812	6.IX.1975 г.
			Зап.	529	7.VII.1992 г.
23.	Горната кория	Верковица	Зап.	508	28.III.1968 г.
			Зап.	15	8.I.1981 г.
24.	Бяла крава	с. Костел	Зап.	508	28.III.1968 г.
			Зап.	20	5.I.1974 г.
25.	Кастраклий	с. Борино	Зап.	508	28.III.1968 г.
26.	Казаните	с. Мугла	Зап.	508	28.III.1968 г.
27.	Чупрене	с. Чупрене	Зап.	358	9.II.1973 г.
28.	Стенето	с. Черни осъм	Зап.	214	5.IV.1979 г.
			Зап.	280	4.V.1979 г.
			Зап.	44	15.I.1991 г.
29.	Соколна	с. Скобелево, с. Асен	Зап.	501	11.VII.1979 г.
			Зап.	9	9.I.1985 г.
30.	Пеещи скали	с. Стоките, с. Кръвеник	Зап.	502	11.VII.1979 г.
31.	Букака	Шумен	Зап.	79	5.II.1980 г.
32.	Бели Лом	Цар Калоян, Ветово	Зап.	393	12.V.1980 г.
33.	Църната река	с. Сажденик	Зап.	876	25.XI.1980 г.
34.	Вълчи дол	с. Бойник	Зап.	877	25.XI.1980 г.
35.	Стара река	Карлово	Зап.	200	19.III.1981 г.

			Зап.	67	25.I.1991 г.
36.	Витаново	Малко Търново	Зап.	1113	3.XII.1981 г.
			Зап.	1021	30.XII.1992 г.
37.	Китка	о-в Китка	Зап.	1106	2.XII.1981 г.
38.	Врачански карст	Враца	Зап.	854	10.VIII.1983 г.
			Зап.	9	9.I.1985 г.
			Зап.	1449	21.XII.1989 г.
39.	Сев. Джендем	Априлци	Зап.	995	30.IX.1983 г.
			Зап.	9	9.I.1985 г.
40.	Кутелка	Сливен	Зап.	1253	22.XII.1983 г.
41.	Орлицата	с. Медвен	Зап.	791	10.VIII.1984 г.
42.	Каменщица	с. Енина	Зап.	792	10.VIII.1984 г.
			Зап.	9	9.I.1985 г.
43.	Лешница	с. Ясеново	Зап.	793	10.VIII.1984 г.
44.	Ореляк	Гоце Делчев	Зап.	129	22.II.1985 г.
			Зап.	432	24.XI.1995 г.
45.	Ибър	Костенец	Зап.	148	26.II.1985 г.
			Зап.	114	24.II.1992 г.
46.	Соколата	с. Игралеше	Зап.	115	18.II.1985 г.
47.	Риломонастирска гора	Рила	Зап.	307	10.IV.1986 г.
			Зап.	114	24.II.1992 г.
48.	Козя стена	с. Чифлик, Ловеч	Зап.	1048	22.XII.1987 г.
			Зап.	67	25.I.1991 г.
49.	Конгура	Петрич	Зап.	671	15.VI.1988 г.
50.	Средока	Малко Търново	Зап.	75	18.I.1989 г.
51.	Тисовица	с. Българи	Зап.	169	16.II.1990 г.
52.	Централен Рилски резерват	Самоков	Зап.	114	24.II.1992 г.
53.	Ропотамо	Царево	Зап.	318	7.V.1992 г.
54.	Юлен	Банско	Зап.	223	26.VIII.1994 г.
55.	Милка	о-в Белене	ПМС	849	28.III.1948 г.
			Зап.	2245	30.XII.1956 г.
II. Поддържани резервати					
1.	Патлейна	Велики Преслав	Зап.	360	15.X.1999 г.
2.	Дервиша	Велики Преслав	Зап.	361	15.X.1999 г.
3.	Чамджа	с. Христо Даново	Зап.	362	15.X.1999 г.
4.	Изгорялото гъне	Кричим	Зап.	363	15.X.1999 г.
5.	Габра	с. Цървариша	Зап.	364	15.X.1999 г.
6.	Казъл Черпа	с. Женда	Зап.	365	15.X.1999 г.
7.	Ардачлъка	с. Боринци	Зап.	366	15.X.1999 г.
8.	Сребърна	с. Сребърна	Зап.	367	15.X.1999 г.
9.	Боровец	с. Равен	Зап.	368	15.X.1999 г.
10.	Чамлъка	Момчилград	Зап.	369	15.X.1999 г.
11.	Шабаница	с. Триград	Зап.	370	15.X.1999 г.
12.	Вълчи проход	с. Голица	Зап.	371	15.X.1999 г.
13.	Момчиловски дол	с. Момчиловци	Зап.	372	15.X.1999 г.
14.	Амзово	Смолян	Зап.	373	15.X.1999 г.
15.	Сини бряг	с. Изгрев	Зап.	374	15.X.1999 г.
16.	Момин град	с. Бяла река	Зап.	375	15.X.1999 г.
17.	Балабана	Елхово	Зап.	376	15.X.1999 г.
18.	Долна топчия	Елхово	Зап.	377	15.X.1999 г.
19.	Острица	Перник	Зап.	378	15.X.1999 г.
20.	Пясъчната лилия	Созопол	Зап.	379	15.X.1999 г.
21.	Конски дол	с. Сатовча	Зап.	380	15.X.1999 г.
22.	Вельов вир (Водните лилии)	Созопол	Зап.	381	15.X.1999 г.
23.	Тъмна гора	с. Ковачевица	Зап.	382	15.X.1999 г.
24.	Училишна гора	с. Боженица	Зап.	383	15.X.1999 г.
25.	Борака	с. Сърница	Зап.	384	15.X.1999 г.
26.	Върбов дол	с. Аспарухово	Зап.	385	15.X.1999 г.

27.	Киров дол	Долен нифлик	Зап.	386	15.X.1999 г.
28.	Калфата	с. Поляците	Зап.	387	15.X.1999 г.
29.	Савчов чаир	с. Кладни дял	Зап.	388	15.X.1999 г.
30.	Хайдучки чукар	с. Буйновци	Зап.	389	15.X.1999 г.
31.	Богдан	Копривщица	Зап.	390	15.X.1999 г.
32.	Балтата	с. Оброчище	Зап.	391	15.X.1999 г.
33.	Атанасовско езеро	Бургас	Зап.	392	15.X.1999 г.
34.	Персински блата	о-в Велене	Зап.	393	15.X.1999 г.
35.	Ибиша	с. Д. Цибър	Зап.	394	15.X.1999 г.